

گزارش خبری

زلزله، اسکان موقت و حالا زباله‌نشینانی

فرهیختگان | خانواده مرادی یکی از آسیب‌دیدگان زلزله اخیر که صحبت می‌کنیم، می‌گویند بعد از گذشت بیش از سه ماه از زلزله و کاهش موج کمک‌رسانی‌ها و توجهات ملی و مردمی، همچنان در چادر زندگی می‌کنند. این خانواده سه فرزند دارند که یکی از آنها به دنیا نیامده است و مادر خانواده بیش از دو ماه است که باردار است و شرایط زیست و زندگی آنها در چادرها اصلا مناسب و مساعد نیست. فرسوده شده‌اند یا کپک زده‌اند و بوی نامطبوعی در آنها جریان دارد که همگی این موضوعات باعث بیماری اهالی خانواده شده است.

به گفته این خانواده برخی نیروهای مردمی و جهادی، نیروهای تحت امر حاج سعید قاسمی و فرارگاه مهندسی جاوید الاثر حاج احمد متوسلیان برای خانواده‌ها به تنایب و به خواست و کمک‌های مالی مردمی و شخصی در حال ساخت و ترمیم منازل هستند و زندگی بسیاری از مردم به روال عادی بازگشته است. اما بسیاری دیگر از مردم همچنان با اینکه در نقطه دورافتاده‌ای هم نیستند در چادرها زندگی می‌کنند و حتی کانکس هم ندارند چه برسد به خانه‌دار شدن. بیماری و سرمای شدید، کمبود وسایل گرمایشی و

این نوع معضلات، آسیب‌هایی جدی است که مردم در این مناطق با آنها گریبانگیر هستند. به گفته شاهدان عینی برخی افراد با مظلوم‌نمایی و زندگی اختیاری در چادرها به‌رغم دریافت کانکس، باعث

بروز موج بدبینی و بی‌اعتمادی به همه ما زلزله‌زدگان شده‌اند و نهادهای مسئول ذیل عدم کارایی و رسیدگی و ساماندهی دقیق نمی‌توانند مردم و آنها را که کانکس و امکانات دریافت کرده‌اند از آنها بی‌کی در یافت نکرده‌اند تمیز دهند. این افراد با اینکه کانکس دریافت کرده‌اند بازهم در چادر زندگی می‌کنند چرا که کانکس‌های بیشتری را با استناد از روابط می‌گیرند و به فروش می‌رسانند و برای خود منبع درآمدی ایجاد کرده‌اند. به‌رغم این مشکلاتی که می‌شد با کمی توجه و عمل به وعده‌ها از آنها جلوگیری کرد، مشکلات دیگری نیز سر برآورده‌اند. در تازه‌ترین اینها طی خبری که در رسانه‌ها منتشر شد محله پاونار حاشیه

سرپل ذهاب یکی از محله‌هایی است که در آن خانواده‌های زیادی در چادر زندگی می‌کنند و این در حالی است که چادرهای آنها در کنار گودالی است که مرکز جمع‌آوری زباله‌هاست و سگ‌های ولگرد در آنجا تردد می‌کنند. ساکنان این محله در بدترین شرایط زندگی می‌کنند و علاوه بر مشکلات بهداشتی در چادرهایی زندگی می‌کنند که نمی‌توانند از سرما جلوگیری کنند و کودکان بسیاری در این محله بیمار هستند و هر لحظه مرگ، آنها را تهدید می‌کند. شما تصور کنید و به یاد بیاورید، همواره یکی از معضلات و مشکلاتی که در مستندها یا برنامه‌های تلویزیونی در باب نارضایتی مردم نسبت به محل سکونت‌شان وجود داشته نزدیک به محل دفن و امحای زباله‌ها بوده که مشکلات بهداشتی و معیشتی بسیاری را برای آنها ایجاد کرده است، حالا یک مکان بی‌در و پیکر، قابل نفوذ مثل چادر یا حتی کانکس در کنار چنین محوطه‌ای باشد، چه خواهد شد؟ اینها تنها گوشه‌ای از مشکلات آنهاست، هم‌اکنون برخی خانواده‌ها در این محله فاقد کانکس هستند. این در حالی است که بسیاری از کودکان در چادرها بیماری‌های عفونی گرفته‌اند ضمن اینکه امکانات درمانی در این منطقه نیز بسیار محدود است. به گفته تعدادی از افراد در این مناطق، دولت نیز نتوانسته است به وعده‌های خود عمل کند و اگر کمک‌های مردمی و خیرین نبود چه بسا شرایط بسیار سخت و دشوارتر بود.

عکس‌ها اختصاصی فرهیختگان

محل صعب‌العبور سقوط هواپیمای ATR در کوه دنا، انتقال بیکرهای سرنشینان را با مشکل مواجه کرد تا اینکه اسکی‌بازان از راه رسیدند

روایت دست‌اول از عملیات شجاعانه اسکی‌بازان در دنا

نیاز و اعلام مسئولان در آن مناطق حضور بایم. این اولین باری نبود که با چنین موضوعاتی روبرو می‌شدیم و برای همین می‌دانستیم که به گروه ما احتیاج خواهد بود. به خاطر شرایط خاص در ساعات ابتدایی و همچنین عدم جانمایی و آگاهی از مکان اصلی سقوط هواپیما به گروه ما اجازه ندادند که در منطقه‌بمانیم اما مادر حالت آماده‌باش بودیم تا اینکه در روز سوم و بعد از مطرح شدن مکان‌های احتمالی سقوط و مختصات آن از ما خواستند تا به آنجا برویم. ساعت ۹ شب بایک‌اکیپ ۱۳ نفره و با اتوبوس راهی منطقه شدیم و صبح به آنجا رسیدیم و در روستای بیده مستقر شدیم. چند ساعتی را در آنجا اسکان داشتیم، دو گروه بودیم یک گروه کوهنوردان (همیالیانورد) گروه دیگر هم ما بودیم که تحت عنوان اسکی‌بازان کوهستان در منطقه حضور داشتیم. بعد از اسکان و تقسیم‌بندی‌ها از ما خواستند آماده‌شویم که به وسیله بالگرد به منطقه اعزام شویم. ساعت ۱۵ سوار شدیم و کمتر از ۱۰ دقیقه بالای خط‌الراس به پایین پریدیم، چرا که امکان حضور زمینی یا نشستن هواپیما در آنجا نبود. قبل از ما کلاه‌سبزها و همین گروه کوهنوردان (همیالیانورد) به منطقه اعزام شده بودند اما نتوانستند لاشه هواپیما را پیدا کنند اما گروه ما اسکی‌بازان با تجربه‌ای که داشتیم توانستیم لاشه هواپیما را پیدا کنیم و سریعاً هم به مسئولان اطلاع دادیم که ماجرا این گونه شده است و ما لاشه هواپیما را دیدیم. بعد از این ماجرا آنها گفتند که همانجا بمانید تا تعدادی کیسه برای شما بفرستیم تا بیکرهای جان‌باختگان را در آنها قرار دهید و ما هم صبر کردیم. بعد از حدود نیم ساعت که چادری برای

تیم امداد و نجات اسکی کوهستان استان فارس بعد از سه روز که اجازه حضور در محل حادثه را یافت با تکیه بر توان و تجربه تیمی به لاشه هواپیما رسیدند و سعی در انتقال بیکر جان‌باختگان داشتند که شرایط بد جوی و احتمال ایجاد مخاطرات جدی برای آنها باعث شد که عملیات نیمه‌تمام بماند و جز تکه‌هایی از بیکر جان‌باختگان چیزی را با خود نیاورند.

ابوالقاسم رحمانی روزنامه‌نگار

گزارش

بعد از برخورد هواپیمای شرکت هواپیمایی آسمان با کوه و سقوط دلخراش آن اما و اگرهای بسیاری مطرح شد. آغاز این شب‌ها هم دقیقاً از آنجایی بود که موقعیت یابی و محل دقیق سقوط هواپیما با کندی بسیار و بعد از چند روز مشخص

شد و این باعث شد کورس‌های امید خانواده‌های مسافران از زنده ماندن و سلامت عزیزان به ناامیدی تبدیل شود. بالاخره بعد از گذشت این مدت و اعلام نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مبنی بر یافتن مکان هواپیمای سقوط کرده، بحث بر سر اعزام نیروها به این منطقه و انتقال بیکر جان‌باختگان مطرح شد. در ابتدا به دلیل شرایط بد جوی و رعایت شرایط ایمنی و حفظ جان و سلامتی افراد حاضر در منطقه به همه اشخاص اجازه نزدیک شدن به قله دنا و منطقه اسکان نیروهای امدادی داده نمی‌شد. تا اینکه به گفته حیدر عباسی، عضو تیم امداد و نجات اسکی کوهستان استان فارس بعد از سه روز از آنها خواستند که جهت امداد رسانی در منطقه حاضر شوند. وی که از همان ساعات اولیه در بطن ماجرا حضور داشته است و از کم‌وکیف ماجرا مطلع است با فرهیختگان به گفت‌وگو پرداخت و وضعیت سخت قبل و بعد از اعزام بر سر لاشه هواپیمای سقوط کرده باسوج را تشریح کرد.

«از همان ساعات ابتدایی که از سقوط هواپیما مطلع شدیم بر حسب وظیفه و تجربه آماده شدیم تا در صورت

عکس نوشت

حدود ۱۰۰ روز پس از زلزله منطقه سرپل ذهاب، عملیات بازسازی روستاهای این منطقه توسط قرارگاه مهندسی جاوید الاثر حاج احمد متوسلیان و ساکنان و همکاران مردم روستا در حال انجام است. در این فرآیند از اتوبوس‌های فرسوده‌ای که شهرداری قصد اوراق کردن آنها را دارد به‌عنوان کانکس و محل زندگی افرادی که در چادرها وضعیت اضطراری و نامناسبی دارند استفاده شد. به این صورت که از لحاظ پوشش و امنیت آنها را تجهیز می‌کردند و خانواده‌ها در آنها اسکان می‌یافتند. این موضوع البته با انتقاد برخی مسئولان محلی مواجه شد که بجا این کار شهر را خراب می‌کنید، اما هم خانواده‌ها و هم بسیاری از مردم از آن استقبال کردند. قرارگاه مهندسی جاوید الاثر حاج احمد متوسلیان در حال ساخت خانه در مدت زمانی کوتاه و اهدا به زلزله‌زدگان است.

عکس: عبدالرحمان راقتی/تسنیم

طرح بی‌زیر ساخت

قرار است سه ماه بعد از اجرای طرح ترافیک جدید نتایج آن بررسی و در صورت تایید دوباره نتایج در شورای ترافیک، طرح جدید در محدوده زوج و فرد نیز اجرایی شود. این در حالی است که برخی مناطق شهر تهران، بعد از ایجاد این محدودیت پولی، جایگزینی احتمالی برای استفاده نکردن از خودروی شخصی ندارند.

علی نوذری‌پور، شهردار منطقه ۲۲ تهران در پاسخ به رسانه‌ها درخصوص اینکه آیا اجرای پولی شدن طرح زوج و فرد در منطقه ۲۲ امکان‌پذیر است گفت: «سیستم حمل‌ونقل عمومی در این منطقه بسیار ضعیف است. هرچند آماری که در کل شهر تهران ارائه می‌شود ۴۱ درصد است و بر خلاف آنچه در گذشته اعلام می‌شد سه‌م حمل‌ونقل عمومی پایین است. ساکنان غرب تهران اگر تمایل به استفاده از اتوبوس و مترو داشته باشند باید مسافت زیادی را برای رسیدن به اولین خط مترو یا اتوبوس طی کنند.

در حاشیه

حذف پیک ابلاغ شد

وزیر آموزش و پرورش دستورالعمل ممنوعیت تولید و توزیع پیک نوروزی را به ادارات کل آموزش و پرورش استان‌ها ابلاغ کرد. ابوالقاسم جامه‌بزرگ مدیرکل اسبق آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش هم با بیان اینکه پیک‌های نوروزی به تدریج به تکالیفی تبدیل شده که شادی را از دانش‌آموزان گرفت، گفت: «حذف این پیک‌ها اقدام خوبی برای ارزیابی می‌شود چرا که از اهداف اولیه خود هم دور شده بود. داستان نویسی خلاقیت دانش‌آموز را افزایش می‌دهد و اگر مثل پیک‌های نوروزی جنبه قالبی پیدا نکنند و خلاقانه ادامه پیدا کند، جایگزین پیک نوروزی شدن آن مفید است و می‌تواند به تفریحات ضمن عید نوروز هم جهت بدهد. «حمیدرضا شاه‌آبادی، مدیرعامل انتشارات مدرسه هم در این باره خاطرنشان کرد: «داستان‌نویسی و کتاب‌خوانی توسط دانش‌آموزان دبستانی علاوه بر کمک به رشد سرنانه مطالعه در کشور، به رشد خلاقیت دانش‌آموزان نیز کمک شایانی خواهد کرد.»

پرنده کشی در روز روشن

فعالان محیط‌زیست خوزستان، فیلمی دلخراش را در اختیار رسانه‌ها قرار داده‌اند که جان‌کندن پرندگان سربریده را در آب‌های خون‌آلود آبگیر ام‌الدبس در فاصله سه کیلومتری پاسگاه محیط‌بانی میشداغ شهر ستان دشت آزادگان به نمایش می‌گذارد. این پرندگان در محمیسه‌ای که صیادان در آبگیر ام‌الدبس ایجاد کرده‌اند گرفتار شده و برخی از آنها توسط متخلفان سربریده شده‌اند تا به دو شکل زنده و مرده در بازار عرضه شوند. «محمیه» به دام‌هایی بزرگ برای صید جمعیتی گسترده از پرندگان اطلاق می‌شود. به گفته فعالان محیط‌زیست، آبگیر ام‌الدبس از آغاز فصل سرما توسط سودجویان متخلف به یک محمیسه برای شکار پرندگان مهاجر تبدیل شده و گونه‌هایی چون فیلوش، اردک کله‌سبز، خوتکا، غاز خاکستری، تنجه، آفتوت و چنگر را در کام مرگ کشیده است. پرندگان که به صورت غیرقانونی صید شده و در بازار کبان اهواز، به صورت غیرقانونی و البته غیربهداشتی عرضه می‌شوند.

تراکم فروشی ادامه دارد

ابوالفضل قناعتی، عضو سابق شورای شهر تهران در گفت‌وگو با رسانه‌ها، با انتقاد نسبت به عدم تحقق وعده‌های داده شده توسط شهرداری تهران درباره کاهش تراکم فروشی افزود: «۳۵۰۰ میلیارد تومان بودجه شهرداری در سال ۹۷ از محل فروش تراکم صورت گرفته است. خود شهرداری تهران ۳۸۰۰ میلیارد تومان برای فروش تراکم‌ها در نظر گرفته بود که با حذف ۳۰۰ میلیارد تومان توسط شورای شهر، نهایتاً ۳۵۰۰ میلیارد تومان تصویب شد.» در واقع شهردار جدید برخلاف وعده‌ها و شعارهایی که پیش از حضور در مسند مدیریت شهری می‌داده خود به دنبال تراکم فروشی برای رفق و فتق امور شهری است. وی که در گذشته خود منتقد اصلی تراکم فروشی بوده چه شده که حالا از همان شیوه و شاید کله‌سبز، خوتکا، غاز خاکستری، تنجه، آفتوت و چنگر را در کام مرگ کشیده است. پرندگان که به صورت غیرقانونی صید شده و در بازار کبان اهواز، به صورت غیرقانونی و البته غیربهداشتی عرضه می‌شوند.